

udflette Ordet „undtagelsesvis“, er, fordi det af ærede Medlemmer af Udvalget er blevet gjort gjældende, og jeg antager selvfølgelig med Friid, at det ikke vilde blive gaa ganske fjeldent, at man blev nødt til at gaa op til et Inkassationsfalder paa mere end 4 pCt., og naar det er Tilfældet, forekommer det mig ogsaa at være en yderligere Grund til, at Ordet „undtagelsesvis“ ikke accentueres saa stærkt her. — Vædringsforslaget Nr. 4 er kun en Trykfeilsrettelse. — Vædringsforslaget Nr. 5 til § 20 tillod jeg mig at behude ved 2den Behandling. Jeg tror ogsaa, jeg da antydede, at det vilde kunne være rigtigt at foreskrive, at der ikke kan gjøres Arrest eller Esekution i den Eiendom, som er Gjenstand for Evangsauktion med den Virkning, at der herved gribes ind i Forsølgningen eller med den Virkning, at den, der saaledes gjør Esekution efter Forsølgningens Begyndelse, kan trænge sig ind mellem de Andre, som gennem Evangsauktioner skulle faae Fjeldtjgjørelse. Det kan jeg finde rigtigt; men jeg synes ikke, det er rigtigt ubetinget at sige, at den Paagjældende altid selv skal bære Omkostningerne, idet jeg mener, at naar der maatte blive noget tilovers af Eiendommens Værdi, er det rimeligt, at Debitor bærer Udgiften, hvilket jo falder sammen med, at det Tiloversblevne anvendes dertil. Det er altsaa stemmende med den almindelige Opfattelse, hvorefter den, der ikke i rette Tid betaler sin Gjæld, maa finde sig i, at Udgifterne ved Retssfølgningen falder ham selv til Last. — Hvad Vædringsforslaget Nr. 6 til § 21 angaar, har jeg tilladt mig at stille det Spørgsmaal op igjen, idet jeg har villet give det ærede Thing Seilighed til dog atter at overveie, om det ikke fortjener Fortrinet at bevare denne Regel om, at Afskrift af Udkast til Auktionsvilkåarene skal tilstilles de foranden Forsølgende Berettigede. Jeg tillod mig forrige Gang at gøre opmærksom paa, at om det end kan foranledige lidt Uleilighed og lidt Arbeide at tilveiebringe disse Afskrifter, tror jeg, at det i Virkeligheden i mange Tilfælde vil kunne bevirke, at Folk, der ellers vilde lade møde ved en Sagfører ved Møder, hvor Auktionskonditionerne skulle vedtages, ville unblade dette. Jeg stædede herved navnlig til Overformynderiet, Kreditforeninger og andre saadanne større Instituter, som altid paa deres Kontorer ville have Folk, som ere i Stand til at gennemse Auktionskonditionerne og afgjøre, om der for vedkommende Instituter er nogen Grund til at møde for at gjøre Indsigelse mod disse Auktionskonditioner, og jeg forudsætter, at disse Instituter ogsaa i mange Tilfælde unblade at møde ved Sag-

førere. Det er jo en meget væsentlig Besparelse, som i saa Fald vil opnaas ved den simple Foranstaltning, at Udkastet til Auktionsvilkåarene er dem tilstillet i Forveien. Jeg tænkte et Dieblit paa at redigere Vædringsforslaget saaledes, at det kun angif Overformynderiet, Kreditforeningerne og andre deslige offentlige Instituter; men jeg undlod det, fordi det forekommer mig, at det kunde faae Udseende af, at man vilde give disse Instituter et Privilegium fremfor Privatfolk i Almindelighed, og det er jo slet ikke Meningen. — Vædringsforslagene under Nr. 7 og 8 ere ikke Andet end Redaktionsændringer. — Vædringsforslaget under Nr. 9 gaar egentlig kun ud paa et Supplement. Der bør staa „indenlandske“ Blade ogsaa paa dette Sted ligesom paa et foregaaende Sted. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 10 angaar, antydede jeg i Korthed ved Sagens 2den Behandling, at jeg vilde stille det. Det er foranlediget navnlig derved, at det ikke altid er muligt i den Kjendelse, hvorved Auktionen hæves, at fastsætte, hvormeget Omkostningerne skulle være, og altsaa saaledes, at dette Beløb strax bliver exigibelt. Derfor mener jeg, at det er bedre at blive staaende ved det almindelige Udtryk, at det paahviler Rekvirenten at betale Omkostningerne, og ikke ubetinget at foreskrive, at Omkostningsbeløbet skal fastsættes i selve Kjendelsen, fordi det i flere Tilfælde kan nødvendiggjøre Udsættelse, Procedure o. desl. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren (Høst): Jeg skal paa Udvalgets Begne tillade mig at bemærke, at hele Udvalget er enigt i at tiltræde den høitærede Justitsministers Vædringsforslag, som vi derfor tillade os at anbefale Thinget til Vedtagelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 2 af Justitsministeren:

§ 3die Linie: „Jurisdiktions“ rettes til „Jurisdiktion“.

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 2 til § 4 af Samme:

Ordene: „med den af § 16 følgende Undtagelse“ indgaa, og i Stedet for Punkt